

Παράδειγμα τοιοῦτον συνέβη τὸ 1801 ὡς πρὸς λέοντα καὶ λέαιναν, τοὺς ὁποίους εἶχε στείλειν δωρεάν πρὸς τὸν Γάλλον κυρίαρχον ὁ Βέης τῆς Κωνσταντίνης. Ὁ φύλαξ αὐτῶν, Κασσάλ τῆνομα, ἠσθένησεν· εἰς δὲ τῶν συντρόφων αὐτοῦ ἀνεδέχθη τὴν ἐπιμέλειαν τῶν θηρίων· ἢ μὲν θήλειαν δὲν ἐφαίνετο τεταραγμένη διὰ τὴν μεταβολὴν· ἀλλ' ὁ ἄρρην, εἰς τὴν γωνίαν τοῦ σπηλαίου του ἀποσυρθεὶς, ἐπλαγίασε σκυθρωπός, ἀποβάλλων τὰς εὐμενεῖς περιποιήσεις τοῦ νέου θεράποντος, καὶ διὰ τοῦ σιγανοῦ, ὑπόπτου μουγγρίσματος δίδων εἰς αὐτὸν σαφέστατα νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν εὐχαριστεῖτο μὲ τὴν ὑπηρεσίαν του. Ἐφαίνετο δὲ ὅτι τὸ αὐτὸ αἶσθημα ἔτρεφε καὶ πρὸς τὴν σύζυγον· τοῦλάχιστον, πλεόν δὲν τὴν ἐκύτταζεν. Ὁ λέων ἐδείκνυεν ἀνησυχίαν καὶ λύπην, ὡς νὰ ἦτον ἀσθενής, καὶ οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τὸν πλησιάσῃ. Ὅτε δὲ μετὰ καιρὸν ἀνέλαβεν ὁ Κασσάλ, καὶ ἠδύνατο πάλιν νὰ ἐκπληροῖ τὰ χρέη του, θέλων ἐξαίφνης νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν αὐτοῦ γενναῖον φίλον, ἐσύρθη ἐλαφρὰ ἐλαφρὰ εἰς τὰς κιγκλίδας τοῦ κλωβίου, καὶ παρέθηκεν εἰς αὐτὰς τὸ πρόσωπόν του· ὡς δὲ τὸν ἀνεκάλυψε τὸ ζῶον, ἀνεπετάχθη ἐκ τοῦ ὀπισθεν μέρους τοῦ κλωβίου, ἐχαΐδευσε τὸν Κασσάλ μὲ τοὺς πόδας του, ἔγλειψε τὰς χεῖρας καὶ τὸ πρόσωπόν του, καὶ ὠλόλυξεν ἀπὸ τὴν ἀγαλλίασιν. Ἴσῃν χαρὰν ἐδειξε καὶ ἡ λέαινα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ· ἀλλ' ὁ λέων ὠργισμένος τὴν ἐδίωξεν ὀπίσω, μὴ συγχωρῶν νὰ συμμεθίσῃ καὶ αὐτὴ τῶν χαϊδευμάτων τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Κασσάλ ἰδὼν ὅτι ἔρις ἐμελλε νὰ προκύψῃ μεταξύ τῶν θηρίων, ἐμβῆκεν εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ ἀφοῦ τὰ κατεπράυνεν, ἀμοιβαδὸν ἐχαΐδευε καὶ ἐχαΐδεύετο ὑπ' αὐτῶν. Ὅσάκις ἤθελεν, εἰσῆρχετο εἰς τὸ κλωβίον των· ὠμίλει πρὸς τὴν θήλειαν ἢ τὸν ἄρρην εὐνοϊκώτατα· τοὺς ἐκολάκευε μὲ πρᾶον τρόπον, καὶ τοὺς ἐχαΐδευε καὶ κατεφίλει ἐπὶ τῆς χαίτης ἢ τοῦ τραχήλου· προστασσόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, διεχωρίζοντο, καὶ ἀπεσύρετο ἕκαστος εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτοῦ δωμάτιον, ἢ ἐπιπτον κάτω ἐπὶ τῶν νώτων, ἐξέτεινον τοὺς πόδας των, καὶ τὸν ἄφιναν νὰ δεικνύῃ τοὺς μεγίστους αὐτῶν ὀνυχας εἰς τοὺς περιεστώτας· ἢ, ὁπότε αὐτὸς τοὺς ἐδίδε σημεῖον, ἤνοιγαν τὰς εὐμεγέθεις σιαγόνας των, καὶ ἐδείκνυαν τοὺς φοβερούς αὐτῶν ὀδόντας· ἢ μόνη δὲ ἀντάμοιβή ἦτον ἄδεια νὰ γλείψωσι τὰς χεῖράς του.

Ἄλλος θηροκόμος περιβόητος εἶναι ὁ Μαρτίνος, ὁ ὁποῖος διεσκέδαζε τοὺς θεατὰς παροργίζων εἰς τὸ ἄκρον τὰς τίγρεις καὶ τοὺς λέοντας, ἔπειτα δὲ δεικνύων πόσῃ δυνάμει εἶχεν ἐπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἀγρίας ἀκόμη σιγμάς των. Ὁ ἀνθρώπος οὗτος εἶχε νέαν τινὰ τίγριν, ἥτις ἐσκίρτα μεταξύ τῶν θεατῶν, ἔγλειψε τὰς χεῖράς των, καὶ συνέπαιζε μ' ἐξαετὲς κοράσιον, τὸ ὁποῖον περιέφερε μεθ' ἑαυτοῦ. Διασωθεὶς δὲ ἀβλαβῆς ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνον ταύτην τέχνην, χαίρει τώρα ἐν εἰρήνῃ τοὺς καρπούς αὐτῆς.

Ο ΣΗΒΙΡΩΝ ἀδικίαν, θερίζει μῖσος καὶ ἐκδίκησιν.

ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ.

Ἄριθ. 6.

ΘΑΥΜΑΤΑ. ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΤΙΝΕΣ ἀπὸ τοὺς δεχομένους τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν ὁμολογοῦν ὅτι τὰ θαύματα δὲν εἶναι κάμμία τῆς πίστεως αὐτῶν βάσις. Εἶναι πληροφορημένοι (λέγου) ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς προῆλθεν ἐκ Θεοῦ, ἐπειδὴ 'οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.' Τὴν θρησκείαν εὐρίσκουσι τόσον καθαρὰν καὶ ἀξιοθαύμαστον, καὶ τόσον ἀρμόζουσαν εἰς τὰς χρεῖας αὐτῶν καὶ εἰς τὰς χρεῖας ὄλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ τόσον πλήρη οὐρανοῦ σοφίας καὶ ἀγαθότητος, ὥστε ἄλλην ἀπόδειξιν δὲν χρειάζονται τοῦ ὅτι προῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὅσον διὰ τὰ θαύματα, ταῦτα (σὲ λέγου) εἶναι ἀπὸ τὰς δυσκολίας, ὅσας ἔχει τις νὰ ὑπερβῇ· τὰ πιστεύουν ὡς μέρος τῆς θρησκείας, διότι εὐρίσκουν αὐτὰ εἰς τὰς ἱερὰς Γραφάς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς αὐτῶν ἤθελαν πιστεύειν τὴν θρησκείαν ἐπίσης εὐκόλως, ἢ καὶ μᾶλλον εὐκόλως. Τὰ θαύματα (λέγου) ἦσαν τριόντι ἀποδείξεις εἰς τοὺς ζῶντας κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, καὶ πραγματικῶς ἰδόντες αὐτά· ἀλλ' εἰς ἡμᾶς τοὺς σημερινούς ἀνθρώπους, οἵτινες ἀναγινώσκωμεν μόνον περὶ αὐτῶν, εἶναι μέρος τῆς πίστεώς μας, οὐχὶ δὲ μέρος τῆς ἀποδείξεως τῆς πίστεώς μας. Καθότι μεγαλητέρα τῆς πίστεως δοκιμασία εἶναι, λέγου αὐτοὶ, νὰ πιστεύωμεν εἰς τοιαῦτα θαυματουργήματα, ὅποια ὁ Ἰησοῦς λέγεται ὅτι ἐνήργησε, παρὰ νὰ πιστεύωμεν ὅτι διδασκαλία τίσσοι ἐξαιρετος καὶ σοφῆ, ὅποιαν αὐτὸς παρέδωκεν, ἀληθῶς προῆλθεν ἐξ οὐρανοῦ.

Καὶ τῶντι ἔχουν οἱ ἀνθρώποι οὗτοι κάποιον δίκαιον εἰς μερικὰ τῶν ὅσα λέγου· ἀλλὰ δὲν βλέπουν καθαρῶς ἅπασαν τὴν τῶν ἀποδείξεων ὑπόθεσιν. Ἀληθεύει μὲν, ὡς παρατηροῦν, ὅτι ἔχει μεγίστην βαρύτητα ἢ ἐσωτερικὴ λεγομένη ἀπόδειξις τοῦ Χριστιανισμοῦ· τουτέστιν, οἱ λόγοι, δι' οὓς ὀφείλωμεν νὰ πιστεύωμεν αὐτὸν, οἱ συναγόμενοι ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς θρησκείας. Διότι, ὅσον μᾶλλον σπουδάσεις αὐτήν, τόσον ἰσχυρότερον κατανοεῖς ὅτι εἶναι μία τοιαύτη θρησκεία, ὅποιαν οὐδέποτε ἤθελεν εφευρεῖν φιλόσ ἄνθρωπος, ὀλιγώτερον δὲ ἀφ' ὅλους Ἰουδαίους. Ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ἀληθείας ὑπάρχουν διάφοροι ἀποδείξεις· καὶ εἰς τὸν μὲν κάμνει βαθυτέραν ἐντύπωσιν τοῦτο, εἰς τὸν δὲ ἐκεῖνο τὸ εἶδος τῆς ἀποδείξεως. Μεταξὺ δὲ τῶν λοιπῶν, τὰ Χριστιανικὰ θαύματα εἶναι βέβαια ἐναργεστάτη ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστιανισμοῦ πρὸς πάντα, ὅστις ἔχει τὴν πεποίθησιν καὶ πληροφορίαν (τοιαύτης δὲ πεποιθήσεως καὶ πληροφορίας ἴδαμεν ἱκανοὺς λόγους) ὅτι πραγματικῶς ἐνήργησαν. Ναὶ μὲν, δυσκολώτερον εἶναι εἰς ἡμᾶς νὰ πληροφορηθῶμεν ὅτι τὰ θαύματα ἐγιναν παρὰ εἰς τοὺς συγχρόνους καὶ συντοπίτας τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν Ἀποστόλων· ἀλλ' ἀφοῦ πληροφορηθῶμεν τοῦτο, καὶ πιστεύσωμεν τὰ θαύματα, τότε εἶναι πρὸς ἡμᾶς οὐχ ἦττον ἐναργῆς ἀπόδειξις παρὰ πρὸς ἐκείνους.